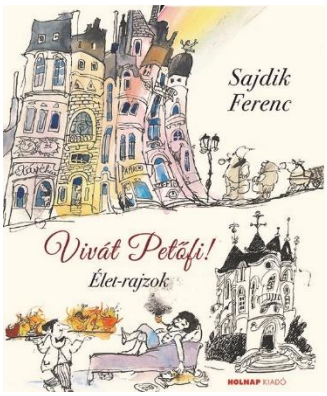

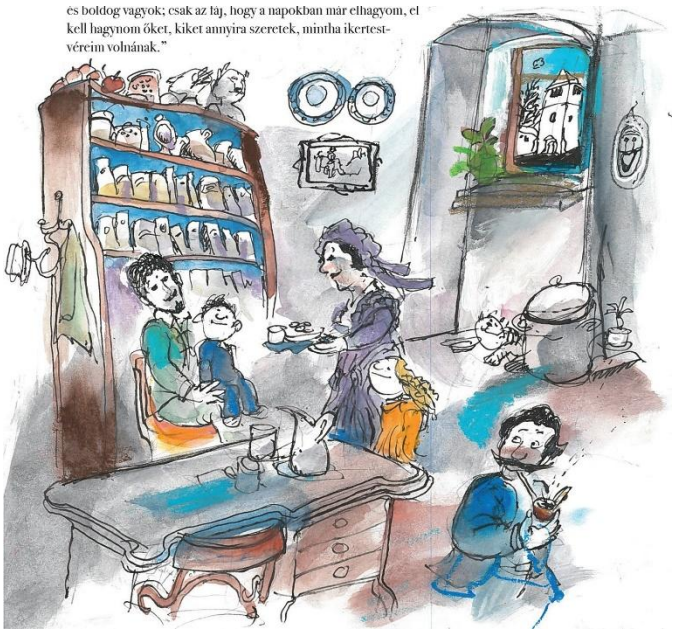
Szakonyi Károly

Sajdik Ferenc csodaceruzája

Sajdik Ferenc: Vivát Petőfi – Élet-rajzok

Sajdik Ferenc ceruzája (tustolla) elindul a papír fehér mezején, és a huncut vonalak egyszer csak feltárják az ezernyolcszázas évek világát, régi ficsúrokat és dámákat, silbakoló katonákat, csalfa kisasszonyokat, csepűrágókat és jeles uraságokat, literátor nagyságokat, kaszinózó tisztecskéket, mord magisztereket, rakoncátlan diákokat, kávéházakat és báltermeket, a Vácra pöfögő vas-utat… És ebben a világban a hol itt, hol ott felbukkanó költőt.

A kétszáz évvel ezelőtt született Petőfi Sándort.

Sajdik nagyszerű ötlettel tiszteleg emléke előtt. A nagy ünneplések, az életmű mélyreható elemzései, a konferenciák közül, amelyek várhatóak, kimenti a *diligenter frequentáló* diákot, a kollégiumból katonának álló kamaszt, az étlen-szomjan vándorlót, a csepűrágók közé keveredett, hónapos szobában didergő álmodozót, a pesti élet rajongóját, a Nemzeti Színház bukott színészét, a divatossá érett költőt, a bornemissza korhelyt, aki csak verseiben néz a pohár fenekére, a szép magyar lányok megéneklőjét és nem utolsósorban a Júlia varázsába került szerelmest. Sajdikot megragadták a Petőfihez fűződő anekdoták, történetek, úti jegyzetek, gyerekkorának, ifjúságának kalandjai, és most itt vannak elénk teremtve derűs, életvidám rajzokban.

Rajzművészetének szellemességét, játékosságát, báját, karaktert teremtő bravúrját az olvasó jól ismerheti könyvillusztrációkból, rajzfilmjeiből, többek között Csukás István televíziós meséinek figuráiból, hogy csak a nagy ho-ho-horgászt, a Radírpókot, a Pom Pomot említsem,

de sorolhatnék százat és százat. A Sajdik-rajz összetéveszthetetlen, már csak azért is, mert legtöbb figurájának saját arcát, személyét kölcsönzi, benne él rajzai világában.

Most is ott van a költővel, katonáskodásból titkon kiszökő bakával a grazi Liszt-hangversenyen, de ott nyolcszáznegyvenötben is, amikor már előkelő pesti társaságban hallgatja a nagy muzsikust. Ott van a Pilvaxban, vagy az egri kocsmában, bejárja vele Pestet, és mellette ül a delizsánszban is, amikor a Júlia iránti hirtelen támadt szerelmi indulatból útközben visszaparancsolja a kocsit Erdődre.

Sajdik Petőfiről mesél, tréfásan újrateremtve a világát, huncutul, de szeretettel, mert karikírozni is csak szeretettel lehet, és ő nem is tud másként. *Nőtlenségem utolsó hónapjait utazással töltöm. Megnézem a tengert – Shakespeare, Shelley és Byron hazáját – megnézem Beranger honát…* fantáziál a költő, de sehová sem jutott el. Sajdik azonban elviszi a rajzain Párizsba, Londonba, mindenhová. Így aztán a kávéház teraszáról, Beranger mellől nézegetheti a bulváron sétáló francia hölgyeket… mielőtt Júliának fogadna örök házastársi hűséget.

Sajdik Ferenc: Vivát Petőfi – Élet-rajzok

Holnap Kiadó, 2022.